

سخن سردبیر

(دوره ۲۸، شماره ۵۸، پاییز و زمستان ۱۴۰۴)

بادرودهای روبه روشنی و امید

بسیار مایه خرسندیست تا با اطلاع همراهان و پژوهشگران معزز حوزه گسترده، گران سنگ و ناگران پیدای «نثر پژوهی ادب فارسی» برسانم،

به دنبال تلاش های شبانه روزی و طاقت فرسای دست اندر کاران دوفصل نامه علمی پژوهشی «نثر پژوهی ادب فارسی» دانشگاه شهید بهشتی کرمان، اینک پنجاه و هشتمین شماره از دوره بیست و هشتم این نشریه، ویژه پاییز و زمستان ۱۴۰۴ خورشیدی، درآستانه بیست و پنجمین سالروز پیدایش خود، می رود تا به الطاف و عنايات خاصه ی رب العالمین، به زیور طبع آراسته و در دسترس عموم خانواده پژوهش و تحقیق و دیگر علاقه مندان به این حوزه ارزشمند قرار گیرد،

«تا که قبول افتد و که در نظر آید»

خداوند منان را بس سپاسگزاریم که مارا توفیق ها عطا فرمود، تا بتوانیم دوازده مقاله از مقالات وزین و داوری شده متعلق به شما نویسندگان و پژوهشگران گرامی را که در زمینه های گوناگون و مرتبط با حوزه دریای بیکران نثر دیرینه عهد پارسی، تحقیق، تحریر و قلمی نموده اید، در این زمستان، زینت بخش برگ های این دفتر نماییم.

مقالات ارزشمندی که نویسندگان محترم، در هر کدام از آنها، از زاویه ای خاص پا به عرصه تحقیق نهاده اند و با اتکاء بر الطاف ویژه خداوندی و توانمندی های علمی خود، توانسته اند افق های تازه و بدیعی را در مجال مورد بحث به روی اهل ادب و تحقیق بگشایند و با این تلاش های ستوده خدمتی ماندگار به نثر فاخر فارسی به عنوان یکی از دو بال زبان و ادب فارسی بنمایند و برغنای آن بیش از پیش بیفزایند.

خدایشان هماره روزگار توفیق دوچندان دهد.

نویسندگان و پژوهشگران ارجمند؛

این کمینه، همچو همارة این سالیان دور و دراز، به نیابت از کلیة دست اندرکاران نشریة «نثر پژوهی ادب فارسی» دانشگاه شهید باهنر کرمان، دستِ تمنا، نیاز و خواهش به سمتِ وسوی شمایان و توانمندی‌های پژوهشی شمایان دراز دارم و همواره چشم به راه دریافتِ مقالاتِ ارزشمندِ آن جنابان، در زمینه‌های گوناگون و متنوع نثر فاخر، بی‌بدیل و دیرینه‌عهدِ پارسی از آغاز تا به امروز، هستم.

شَكَرَ اللَّهُ مَسَاعِيَكُمْ الْجَمِيلَةَ

و شما ای گرامی دانشوران،

بی‌گمان، خوبتر، بیشتر و بهتر از هر کسی می‌دانید که ما بدون همراهی‌ها، مساعدت‌ها و الطافِ روز افزونِ شمایان، هرگز ره به هیچ مقصدی نخواهیم برد تاچه رسد ره به آن مقصدِ عالی.

«مابدان مقصدِ عالی نتوانیم رسید

هم مگر پیش نهد، لطفِ شماگامی چند»

با احترامات سزاوار

ناصر محسنی‌نیا

سر دبیر